

הלכות סוכה - ה

אכילת קבע בסוכה ובשאר הלכות

משנה שבת עו, ב
המוציא אוכלים כגרוגת חייב.

רמב"ם הל' סוכה פ"ו

ו אסור לאכול סעודה חוץ לסוכה כל שבעה, אלא אם אכל אכילת עראי כביצה או פחות או יתר מעט.

שוע"ר סי' קנח

ב אפילו פת גמורה אם אינו אוכל אלא פחות מכביצה בלא קליפתה יש להסתפק אם צריך נטילת ידים לפי שפחות מכביצה אינו נקרא אוכל לענין טומאת אוכלין, שמפני זה אינו מטמא משקים ואוכלים אחרים שנגעו בו ... אין אכילתו חשובה אכילה לענין נטילת ידים, לפיכך יטול ידיו ולא יברך ואפילו אוכל כל שהוא צריך נטילת ידים בלא ברכה.

שוע"ר סי' קסח

ז ברכת המוציא אין לה שיעור, שאפילו אינו רוצה לאכול אלא פירור פחות מכזית, צריך לברך המוציא. ולא נתנו שיעור כזית אלא בברכת המזון ושאר ברכות.

שוע"ר סי' קפד

ב כזית שהוא שיעור אכילה, אבל פחות מכזית אינה נקרא אכילה כלל.

שו"ע סי' רלב

ג והא דאסור לאכול סעודה קטנה, היינו כשקובע לסעודה, אבל לטעום דהיינו אכילת פירות מותר, והוא הדין לאכול פת כביצה כדרך שאדם אוכל בלא קבע מותר.

שוע"ר סי' עדר

ו וכיון שאכל יתר מעט מכביצה יצא ידי חובתו, אבל כביצה בלבד נקראת אכילת עראי ואינו יוצא בה.

שוע"ר סי' רפו

ד מותר לטעום אחר תפלת שחרית קודם תפלת המוספין, כמו שמותר לטעום קודם תפלת המנחה משהגיע זמנה, דהיינו אכילת פירות אפילו הרבה כדי לסעוד הלב, ופת כביצה ולא יותר כמו שנתבאר בסי' רל"ב.

שוע"ר סי' שסח

ג כמה הוא שיעור העירוב ... כגרוגרת פת לכל אחד. ואם הם יותר מי"ח, אפילו הם אלף או יותר, שיעורו מזון ב' סעודות שהם ... כששה ביצים בינונית פת, ויש אומרים שב' סעודות הן כשמונה ביצים.

שוע"ר סי' תפו ס"א

והזית הוא קטן מהגרוגרת.

שוע"ר סי' תקכז

ג כיצד מצות הנחת ערוב תבשילין, נוטל בידו חתיכת פת שיש בה כביצה.

שוע"ר סי' תריב

א אכילה כיצד, האוכל ביום הכיפורים שיעור שכשהוא רעב תתיישב עליו דעתו באכילה זו חייב כרת ... וקבלו חכמים הלכה למשה מסיני, ששיעור זה הוא ככותבת הגסה והוא פחות מעט מכביצה.

ד שיעור אכילת פרס שאמרו ביום הכיפורים ובכל איסורי תורה, בין שהן מן התורה בין שהן מדברי סופרים, יש אומרים שהוא כמו ד' ביצים, ויש אומרים שהוא כמו ג' ביצים ... ולענין הלכה כל שהוא בשל תורה הלך אחר המחמיר וכל שהוא בשל דבריהם הלך אחר המיקל.

שוע"ר סי' תרלט

יא כבר אמרנו שמותר לאכול אכילת עראי חוץ לסוכה, וכמה היא אכילת עראי כביצה, שכן דרך האדם לטעום פעם אחת מלא פיו חוץ לביתו, ומלא פיו הוא כביצה, שאין בית הבליעה מחזיק יותר מכביצה.